

Bio- bibliografija Bogdana Maleševića – 1959. – 2011.*

(*Ova bio-bibliografija složena je krajem kolovoza 2011., s navršene 52 godine autora, kada je okončana proslava 50-te godišnjice stvaranja *umjetničke obitelji Malešević* (otac Duško, mama Maja, Tanja i Bogdan). Dakle, na kraju jednog razdoblja i početka sljedećeg koje se očito tiče širenja djela umjetničke obitelji po Europi i svijetu (prijevodi monografijâ, književnih djelâ na strane jezike, organizacija izložbi, pojava u stranim novinama itd. *Bio-bibliografija* je napisana kao pomoć za snalaženje u gustoj šumi fenomenâ koji prate stvaralačku osobnost B. Maleševića, a prije realizacije autorove nakane da počne s pripremom *Sabranih djela*)

1959.

Bogdan rođen 15. svibnja u rodilištu u Petrovoj, Zagreb. Otac Duško dolazi taksijem po sina. Majka Maja prenosi da je dječak posebno lijep, s mnogo kose i da ga medicinske sestre zapažaju; jedna će poslije doći da ga vidi kod kuće. Obitelj Malešević živi u stanu, na 4. katu ulice Ive Lole Ribara 50 (Črnomerec, zapadni dio grada). Tu žive roditelji oca Duška, baka i djed Ana i Rade, te majka Maja.

Bogdan je kršten u grkokatoličkoj crkvi na Gornjem gradu.

1960.

Roditelji Maja i Duško završavaju Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Maja slika prvu sliku, *Kuhinjski ormar*, putuje s Duškom u Beč, gdje će na Duška utjecati Velazquezove *Infantkinje*.

1961.

Ljeti Maja vodi malog Bogdana djedu Mirku i baki Irmu Štolcer-Dolenčić u Varaždin, Optujska 9. To je prvi susret dječaka s bakom, sestričnom kompozitora Josipa Štolcera-Slavenskog, koja će utjecati i na njegovo bavljenje književnošću i na potonju pobožnost Srcu Isusovu. Majka Maja šetajući dječaka kroz dvorište kuće u Varaždinu doživljava prizor kojega će se sjećati; jedna susjeda uperila je prstom u dječaka uzviknuvši: «Ovo će biti velik čovjek!» Događaj o kojem će majka i sin pričati tek nakon 2003.

1963.

Otac Duško služi vojni rok u Zrenjaninu i boravi u Ečanskoj likovnoj koloniji. Slika *Lutkicu s crvenom igračkom*, koju će poslije pokloniti Bogdanu. Bogdan se sjeća povratka očeva iz vojske, njegove vitke pojave s brčićima u uniformi Jugoslavenske armije.

1964.

Rođena sestra Tanja (buduća slikarica), 11. kolovoza, u bolnici Sveti Duh. Rađajući Tanju majka piše pismo ocu Piju u Pietrelcinu.

1965.

Majka Maja ima prvu samostalnu izložbu u Društvu književnika u Zagrebu s tekstom Dubravka Horvatića. Mali Bogdan pamti proces stvaranja prvih maminih slika, enformelskog tipa, u kuhinji kraj ormara.

1966.

Otac Duško ima 1. samostalnu izložbu u zrenjaninskoj *Maloj galeriji*. U Ečku dovodi Krstu Hegedušića; počinje pisati članke u *Zrenjaninskim novinama*.

Bogdan u jesen polazi prvi razred osnovne škole *Ivan Cankar*. Profesorica je «drugarica Branka» koja će se usko povezati s obitelji Malešević.

Bogdan pamti stvaranje očevih slika u atelieru u Selskoj. *Anu Frank* je dobio na poklon, no otišla je u Beograd.

1967.

U prvim razredima Bogdan nije odličan đak. Ipak, osnovna škola *Ivan Cankar* postaje središnjim mjestom djetinjstva kojeg će se književnik sjećati kao čudesnog. Od samog početka stvaraju se poznanstva između dječaka i djevojčica, Bogdan je, kao dijete umjetnika, omiljen i uživa posebnu važnost, jedino je njemu dopuštena duga kosa. Majka se brine za dječakov vjeronauk na Svetom Duhu, gdje mu je vjeroučitelj dva metra visoki franjevac konventualac Stanko Mijić.

1968.

Tata Duško vodi Bogdana prvo na bazen u Daničićevoj, želeći ga upisati na plivanje, pod utjecajem žumberačkog rođaka čiji su sinovi plivači. Ipak, u zadnji trenutak, drugi prijatelj zove na klizanje na Šalatu. Bogdan se učlanjuje u školu klizanja.

Ljeti desetogodišnji Bogdan provodi kod bake i djeda u Varaždinu. Baka ga navodi da vodi dnevnik, kojeg dječak piše na ćirilici i latinici. Baka ima biblioteku, čita mu Ivanu Brlić-Mažuranić, djed ga vodi na satove crtanja varaždinskog starog grada. Navečer se svaki dan ide na misu u Franjevačku crkvu...Dječak posebno pamti te dane.

1969.

Majka inzistira na misama svake nedjelje u crkvi Sv. Antuna na Svetom Duhu, gdje odlaze njih troje, bez oca Duška. Bogdan se počinje navikavati na ritam učenja, sporta (gdje ga vodi otac) i nedjeljnih misa.

1970.

Smrt dide Rade u lipnju. Sprovod na Mirogoju, Duško veli Bogdanu, kada ovaj hoće zaplakati: *Budi jak*. Ljetovanje u Tkonu na Pašmanu. Po zimi tata nastavlja

voditi Bogdana na klizanje, učlanjuje ga u klizački klub *Medveščak*. Tata postaje jedan od nositelja tog sportskog kluba, pokrenut će natjecanje *Zlatnu piruetu*.

1971.

U školi Bogdan je dalje popularan, posebno likovni radovi koje roditelji rade za profesore. Još uvijek neprobuđen kao učenik, ali počinju sportski uspjesi. Otac ga po ljeti vodi na Šalatu na koturaljkanje, u rujnu na prvenstvu Jugoslavije klub *Medveščak* osvaja pokal Stanka Bloudeka, Bogdan je u konkurenciji pionira drugi (bio je nešto nesigurniji nego na prvenstvu Hrvatske), iza Slovenca Miloša Ambroža, a ispred natjecatelja iz Požege, Ljubljane. U ovoj generaciji je i buduća viceprvakinja Europe u umjetničkom klizanju Sanda Dubravčić. O natjecanju pišu *Vjesnik* i Televizija donosi vijest. Te godine Duško piše likovne kritike u *Večernjim novostima*, vodi Bogdana u Vjesnikovu zgradu gdje promatraju kako nastaju novine. Majka Maja ima drugu samostalnu izložbu u galeriji *Vladimir Nazor*, kojoj Bogdan nazoči i pamti je. Zimi otac vodi Bogdana dalje na klizačke treninge. Na ledu Šalate Bogdan skače prvi dvostruki skok (salhov), a oduševljeni trener, Slovenac «doktor Švab» vodi ga na kremšnite u slastičarnu na početku Martičeve.

1972.

Duško odlučuje investirati u sportske treninge Bogdanove, naslutivši talenat. Ljeti te godine Bogdan s ocem provodi u Grazu (Austrija), na klizalištu Liebenau, pod vodstvom plaćene austrijske trenerice. Ljepota tog boravka s ocem je mistička, Bogdan ima trenutke koje drži najljepšima u životu. Osim toga, sada mu je 13 godina (šesti razred), odjednom postaje briljantan učenik, odličan iz svih predmeta, prirodnih kao i društvenih, omiljen u razredu, dok u toj sezoni odskače na sportskom planu. Prvenstvo Hrvatske za mlađe juniore u Sisku.

1973.

Na iznenađenje svih Bogdan osvaja prvenstvo Hrvatske za juniore u novotvorenom Domu sportova, ipak nešto kasnije na prvenstvu Jugoslavije u ljubljanskoj Hali Tivoli radi grešku (poradi odbljeska u dvorani, kratkovidan je) poradi čega je tek četvrti. Nikada međutim ravnoteža između škole, društva, sporta, vjere (nedjeljne mise) – nije bila savršenija. Tata Duško utemeljuje časopis za likovne umjetnosti LL, majka Maja u Parizu na studijskom putovanju s kiparicom Marijom Ujević. Tanja u muzičkoj školi Blagoje Bersa uči klavir.

1974.

U školi Bogdan je sve briljantniji. Dovršava se kuća na Šalati s atelierom. Rastanak s društvom iz osnovne škole, zajednički put učenika u Istru. Svakog ljeta u Grazu. Umire baka Irma, pokopana na Trsatu.

1975.

Bogdan se s maksimalnim ocjenama iz osnovne škole opisuje u elitnu IV. gimnaziju (danas Muzej Mimara). Ambiciozan je dalje, završit će s odličnim. Osvaja juniorsko prvenstvo Jugoslavije u klizanju. Ali već je ljeti u Grazu uputio pitanje ocu: Zbog čega se bave klizanjem tako ozbiljno?

Rat i mir Tolstoja prvo je djelo koje na njega utječe i već sluti da želi biti književnik. Počinju sati crtanja u nedovršenoj kući na Šalati, Bogdan se druži s Vlastom Pirnat, budućom slikaricom, prijateljicom od prvih razreda osnovne škole.

1976.

Napušta aktivno treniranje i nastupanje u klizanju. I drugi razred završava s odličnim, ali se polako usmjerava prema književnosti i umjetnosti. Doživljava duboko susret s djelima velikih pisca. *Portret umjetnika u mladosti* Joycea, Krleža, Ujević... Preseljenje u kuću na Šalati. Počinje pisati pjesme. Pod utjecajem umjetničke faze napušta sakrament ispovijedi u sjemenišnoj crkvi na Šalati. Majka moli za njega.

1977.

Profesorica iz hrvatskog jezika Neda Rudež oduševljena je Bogdanovim zadaćama, duhovnim razvojem, talentom za književnost, nadasve posebnom karizmom djelovanja na ostale u razredu. No, vidi da se njime nešto događa...Profesorica traži konzultacije s Bogdanovcom majkom. Po ljeti u Makarskoj na poziv najboljeg prijatelja Ivica Prodana. Krajem ljeta naturalno putovanje u Grčku. Bogdan je zamišljen i distanciran. Po ljeti pročitao cijeli *Čarobni Brijeg* Thomasa Manna. Zanima ga Ujević. Ljeti piše pjesmu *Interijer* koja proročki izražava različite umjetničko-duhovne svjetove oca i majke. Druži se s mladim pjesnikom Stjepanom Koštreom, unukom Nikole Šopa koji prikovan za krevet živi u susjedstvu. Posjećuje likovne izložbe, susreće se s kiparima i slikarima iz susjedstva. Duge osamljene šetnje po Šalati, recitiranje pjesnika napamet.

1978.

Rekreira se po zimi učeći djecu klizati na Šalati, zarađuje za predstojeći put u Pariz. Od kolega iz razreda se distancira, iako više ne uči nego čita književna djela, bez problema maturira, potom ljeti odlazi u Pariz, na dvadeset dana, da se susretne s velikim umjetnicima, slikarima. Nakon povratka izlet s Vlastom, zajedničko crtanje.

Sprema se za prijemni na Filozofskom fakultetu, kojeg polaže bez problema, na vrhu ljestvice. Gladan duha počinje pohađati predavanja na Filozofskom.... Pjesnik Nikola Šop obavještava Maleševića da je u *Oku* izašla Bogdanova pjesma, «odličan sonet» u Ujevićevom stilu. To je prvo objavljeno književno djelo.

1979.

Godina pakla. Najveća kriza u životu. U siječnju, za zimskih praznika, majka ga moli da posjete bolesnog dida Mirka u Rijeci. Kada opet dođe na predavanja osjeća se ispljen. U proljeće odlazi s majkom u Varaždin gdje više ne žive djed i baka, ali posjećuju grob prabake Julijane Šušković, koja je bila plemkinja s lozom od vremena Bele IV.. Kriza bukne početkom proljeća, kada ga prof. Slabinac zamoli da napravi referat o Baudelaireu. Napušta studij...

Cijelu godinu je u agoniji.

Ne nalazi puta naprijed. Razočaran studijem i ljudima.

Majka je naslikala sliku *Obitelj* – koja će postati amblem *umjetničke obitelji*.

Majka sanja baku Irmu, s krunicom u ruci. Baku i krunicu u snovidenju vidi detaljno, jasno, «u boji», kako silazi niz stepenice kuće na Šalati pokazujući na krunicu. Maja je razumijela značenje sna: *moliti* za Bogdana.

1980.

U veljači, ožujku vrhunac krize. Baš tada će, jedne noći, pročitati *Navještenje Marijino* Paula Claudela, koje će ga usmjeriti, i duhovno i književno, nakon proosjećane intenzivne patnje. Biti će to nakon prve neprospavane noći.

Početkom proljeća kreće natrag u život. Aktivira se sportski i ponovo odlazi na fakultet, iako s ironijom. Njegovi vršnjaci s kojima je upisao studij «bježe» mu sada dvije godine (na kraju će ih stići i diplomirati prije svih).

Impresionira ga gitaristički koncert njegove petnaestgodišnje sestre Tanje kod Radaušovog Petrice Kerempuha na Dolcu, ljeti.

Otac Duško ima izložbu u *galeriji Josip Račić*. Monotipije.

U rujnu Bogdan polaže svoj prvi ispit *Teoriju književnosti* kod prof. Pavla Pavličića. Od tada nadalje započinje svoj studijski trijumfalni put, iako s dvije godine zakašnjenja u startu, diplomirati će prije svih, potom magistrirati..

1981.

Uvjeren je da je Claudelov dramski misterij najznačajnije dramsko djelo 20. stoljeća. Piše esej *Navještenje Marijino*, kojeg pokazuje dr. Maji Hribar-Ožegović. «To vam je izvrsno, izvrsno», reagira ona i predlaže mu postdiplomski. To je usputna milost koja će ga voditi do konačnog obraćenja 10 godina kasnije.

Još uvijek ne nalazi puta stalne pripadnosti Crkvi. Prisustvuje samostalnoj izložbi svoje majke Maje u krcatoj galeriji *Forum*, shvaćajući da mu je majka poznat slikar, na što će se nadovezati tek 30 godina potom. Na izložbi je i Vlasta Pirnat.

'81. je prijelazna godina iz krize. Prvi briljantno položeni ispiti. *Umjetnost srednjeg vijeka i renesanse* kod dra I. Fiskovića, ispit kod dra Gaje Peleša...

U srpnju jednako briljantno polaže ispit kod dra Markovića iz *Europske umjetnosti baroka*, pa odlazi na petnaest dana u Tkon (Pašman). Mistički

trenutak kod Benediktinskog samostana, osjećaj «čežnje za Ocem», želja da «osvoji» sve Hrvatske otoke i obalu.

Na Šalati susret sa studenticom medicine, obraćenicom Ljiljanom Krželj, budućom lječnicom, razgovori o katoličkoj vjeri.

Nakon odmora počinje ozbiljno učiti i polagati ispite, da bi sezone '81./82., 82./83. i 83./84. prestigao vršnjake i diplomirao.

1982.

Sestra Tanja osvaja nagrade na Festivalima šansona. Velik talent. Druga nagrada za tekst i glazbu na Festivalu duhovne šansone u crkvi Sv. Križa na Sigetu za pjesmu *Daj da shvatim*.

Tata Duško je utemeljio poznatu galeriju *Voćarska*, okupivši umjetnike s brda na Šalati.

Nakon krize Bogdan je dobrano ušao u koncentraciju, sve redom polaže s odličnim. Briljantan ispit kod dra Ivančevića iz *Hrvatskog Srednjeg vijeka i Renesanse*. «Vi to znate i razumijete. A to je rijetko», kaže mu profesor. Studira povijest filma (stalni boravci u Kinoteci) kod dra Ante Petrića, i teatar (odlasci u kazalište).

U svibnju putovanje s kolegama u Rim, razgledanje galerijâ, muzejâ. Iskustva *velike patnje*. Vlasta je distancirana...ono što će se opet otkriti nakon Duškove smrti 2008.

Otac u atelieru slika ciklus *Psihomorfa (Krikova)*. Bogdan ih ne razumije – shvatit će ih tek nakon očeve smrti..

1983.

Nakon odslušanih kolegija na Fakultetu, krajem svibnja, Bogdan počinje spremati ispite do diplome. Povlači se u kuću svjestan da se valja ozbiljno pripremiti za *poziv književnika*. Erudicija dalje raste – do razmjera koji će fascinirati.

Tanja polaže prijemni na Likovnoj akademiji kao izdanak *Malešević Schule* (naziv prof. Paraća za Duškovu školu crtanja na Šalati).

1984.

Nakon diplome izlazak u javnost. Slobodan Šnajder u časopisu *Prolog* (61/62) objavljuje Bogdanov esej na temelju režije Georgija Para Matkovićeve drame *U logoru*. (*Između povijesti-grobnice i svibanjskog svitanja – igra Parovve režije i Matkovićevog teksta oko smrti*). Tekst je frapirao Šnajdera, posebno redatelja Para koji preko scenografa Atača, Tanjinog profesora na Likovnoj akademiji – traži hitan susret s autorom, jer mu se «tekst strašno sviđa». Susret je upriličen u buffetu zagrebačkog HNK, dok su oko Para glumci koji pripremaju *Banket u Blitvi*. Paro je iznenađen da pred sobom vidi mladića. «To što pišete je daleko najbolje što se u Jugoslaviji piše o teatru», veli mu. Kada mu Bogdan nudi svoju prvu dramu *Monsieur Racine*, Paro skače sa stolice...

O *Monsieur Racinu* dramaturkinja Sanja Ivić veli Zlatku Boureku: «Strašno mi se to sviđa, ali opasno je hvaliti mladoga autora. Neka piše dalje.» Listopada Bogdan upisuje postdiplomski na književnosti, smjer teatar. Bira temu *Europskog teatra nakon 1968.* Odlazi u teatraloški institut na Gornjem gradu spremajući građu. Paralelno pohađa predstave koje se insceniraju u zagrebačkim teatrima.

1985.

Svršetak prve godine postdiplomskog s ispitima položenim odlično. Kandidira se za mjesto u Teatrološkom institutu, pred komisijom u kojoj je pjesnik Jure Kaštelan, Branko Hećimović....

Neprestano vodi dnevnik svojih iskustava.

1986.

30. lipnja završava program postdiplomskog obrazovanja za znanstveno usavršavanje u trajanju od četiri semestra iz KNJIŽEVNOSTI, položivši sve potrebne ispite (njih 8), odmah s odličnim (osim Američke drame kod Senkera s vrlo dobrim – vjerojatno poradi još neusavršenog engleskog).

Već tada završava i magistarsku radnju od 420 stranica *Zagrebački teatar od 1968. do danas*, koju će međutim, radi odsustva mentorice dr. M. Hribar-Ožegović obraniti tek sljedeće godine.

U proljeće prisustvuje Europskom teatarskom simpozijumu u Dubrovniku. Upoznaje mladu Agatu Švarc iz Sombora, koja piše doktorat na temu Roberta Musila. Neko vrijeme ih taj interes povezuje. Agata će pozvati Bogdana u Beograd na festival BITEF.

Bogdan čita *Odjel za rak* Solženjicina, potom i *Arhipelag Gulag*. Prvi roman dramatizira i to diže na noge redatelje koji su se sakupili u kazalištu Gavella. Redatelj Joško Juvančić veli da je sve izvrsno. Ipak ne izvode.

Bogdan čita romane koji utječu na njega: E. Sabato, *O junacima i grobovima*. Piše eseje.

1987.

U *Forumu*, časopisu Hrvatske znanosti i umjetnosti (ožujak-travanj) objavljen mu je velik esej koji izaziva po svojoj erudiciji i kvaliteti pažnju: *O umjetnosti modernog romana*. Karakterističan je za Maleševićovo propitivanje forme romana, kojoj će se praktički približavati u svojem stvaranju sljedećih 25 godina. To je najzapaženiji Maleševićev esej nakon onog kazališnog iz 1984. 22. svibnja je obranio magistarsku radnju pred komisijom dr. M. Hribar-Ožegović, dr. Boris Senker, dr. Miroslav Beker.

Piše za *Vjesnik* članke iz područja kulture. Dalje vodi dnevnik, napušta definitivno teatar. Uči francuski i iz Francuskog instituta u Preradovićevoj nabavlja monografiju o Charles-Pierre Péguyu i isusovcu Teilhard de Chardinu.

To predstavlja prolog obraćenju koje slijedi. «*Veliko Svjetlo u tami*», zapisuje u dnevnik.

Počinje pisati glomaznu *Poetiku adolescencije* – ne obazrevši se na prijedlog mentorice da uputi molbu Vijeću kako bi mu glomazna magistarska radnja bila priznata doktoratom.

Univerzijada u Zagrebu. Posjećuje ga Agata. Kulturološki dijalog Zagreb-Beograd.

U Beogradu, na poziv Agate Švarc, prisutvuje BITEF-u. Prvi doživljaj Beograda. Direktor Jugoslavenskog pozorišta Jovanu Ćirilovu nudi dramaturgiju *Odjela za rak*.

1988.

Otac Duško vodi Bogdana u Društvo hrvatskih književnika gdje ih čeka oduševljeni recenzent *Poetike adolescencije*, Dubravko Horvatić.

Bogdan piše pripovijetke za zbirku *Dodi kraljevstvo tvoje*.

Po ljeti deset dana u Dubrovniku, noćeci kod isusovacâ. Prati Dubrovačke ljetne igre.

Scena, časopis za pozorišnu umetnost iz Novog Sada (juli-oktobar, 4-5) tiska Maleševićev esej o izvedbi Calderonove drame *Život je san* ispod dubrovačke Minčete na Dubrovačkim ljetnim igrama: *Između pijeska i zvijezda*.

Te godine, prisustvujući ljeti festivalu Eurokazu, prigodom jedne rasprave nakon predstave, Bogdan razumije da ga je teatar i sve oko njega, razočarao. Posljednja predstava koju će gledati bit će jedna srpska na sceni *Moša Pijade*. Poslije toga više se nije pojavio u teatru.

Sve do obraćenja, ožujka 91. osjećat će prazninu, i drugu, iako *blažu*, duhovnu krizu nakon one strašne '79. kada je bio napustio fakultet.

1989.

Prezentacija *Poetike adolescencije* u knjižari Mladost, Ilica 7, u lipnju. Govore Tonko Maroević i Dubravko Horvatić. Otac Duško prisustvuje u Društvu hrvatskih književnika stvaranju HDZ-a (s Dubravkom Horvatićem)

Između pijeska i zvijezda objavljena u *Sceni* u engleskom izdanju: English issue - 12, *Between the Sands and the Stars*. To je već u vrijeme kada je Bogdan napustio teatar.

Polaže vozački ispit.

1990.

U ožujku umire djed Mirko (sin Julijane Šušković), u 90-toj godini u Rijeci. Pokopan je kraj bake Irme na trsatskom groblju. Na taj datum, 13. ožujka će Bogdan sljedeće godine doživjeti obraćenja na grobu Ivana Merza, koji je još slabo poznat u javnosti.

Poetika adolescencije frapira ljude, posebno intelektualce. Počinje suradnja na III. Programu Hrvatskoga radija, *Poetika adolescencije* je prikazana u četiri

emisije uzastopce (4 poglavlja o Istočnom pitranju: Milosz, Solženjicin, Dostojevski). Slikar Viktor Goričan je oduševljen. Suradnja na III. programu Hrvatskog radija se nastavlja prvim izlaskom u javnost pripovijetke *Posljednji sud Marije iz Montpelliere* (čitala Lela Margetić). Pjesnik Danijel Dragojević je oduševljen i svima govori o tom djelu, kojim «mladi pisac značajno kuca na vrata suvremene Hrvatske proze». U šetnjama s autorom, Dragojević postavlja pitanje: *Koja osoba je iza te proze?* On prvi u pripovjetcama tridesetgodišnjeg pisca prepoznaje strukturu osobnosti koju tek treba istražiti. Devedesetih godina će na III. Programu biti izvedeni fragmenti svih značajnijih Maleševićevih djela. Bogdana i njegovu obitelj posjećuje Draško Ređep, književni kritičar iz Novog Sada. Maja mu poklanja pastel *Majka i sin*.

1991.

U trenutku kada je dovršena druga knjiga Trilogije velikih promjena, *Tajni plamen svijeća*, Bogdan ulazi 13. ožujka u baziliku Srca Isusova i zastaje desno pred Merčevim grobom. Ima iskustvo *velikog Svjetla* (koje se nastavlja na iskustvo Svjetla čitajući Peguya '87.): čas obraćenja. Počinje pisati *Crkvu posinjenja*: povratak Crkvi i sakramentima.

Mani Gotovac ga još uvijek nuka da piše za *Prolog*. U trobroju 23/24/25 objavljen mu je programatski esej *Nema više postmodernizma (početak ere nove evangelizacije kazališta)* – gdje se prepoznaju plodovi obraćenja i početak kristijanizacije teatra.

Tekst nabijen mističnim emocijama, *Homo catholicus*, objavljuje u časopisu *Azur Journal*, potom u glasilu postulature *Ivan Merz* (br. 1-2 (16)). Postular Božidar, Nagy, DI, je oduševljen činom obraćenja mladog književnika na grobu Ivanovom, kao i tekstom.

Na Veliku Gospu, s izbijanjem rata u Hrvatskoj, hodočasti na Jasnu Goru, Czestochowa, susret mladih svijeta s Papom. Duboko doživljava pad komunizma, protivrjeđe unutarnje radosti i prijetnje krvlju.

Putopis s hodočašća u Czenstochowu nudi pjesniku Danijelu Dragojeviću, koji radosno i oduševljeno u izvedbi glumca Vanje Dracha prozu stavlja u svoju emisiju na III. Programu Radija.

Počinje pisati za *Glasnik HDZ-a*, četiri mjeseca svakog tjedna. Upoznaje osobnosti hrvatske dijaspore koje su se konačno mogle vratiti u Domovinu, prvenstveno Vinka Nikolića i njegovu suprugu, kojima poklanja *Poetiku adolescencije*. Oduševljen je Bogdanom Radicom, Dušanom Žankom, Mirkom Vidovićem.... Priređuje na Šalati, u krcatom prostoru nekadašnje *galerije Voćarska*, s prisutnim Vinkom Nikolićem, Lavom Žnidarčićem i drugim intelektualcima, prezentaciju *Svjedoka Dušana Žanka*.

1992.

Ljeti putuje u Taizé, zapravo s ciljem da hodočasti u Paray-le-Monial, tijekom *Velike devetnice za Hrvatsku*. Krajem godine s Taizéom odlazi u Beč. Iz toga će nastati *Veliko obećanje*. U Beču dovršava devet prvih petaka.

Prezentacija *Tajnog plamena svijeća* u dvorani Tribine grada Zagreba.

Upoznaje Radovana Grgeca koji ga zove da u HKD Sv. Jeronima održi predavanje o kršćanskoj umjetnosti.

Pjesnik Zlatko Tomičić sam drži književnu večer o *Tajnom plamenu svijeća*.

Preko Ivana Pandžića Bogdan upoznaje dominikanca p. Nedjeljka Sliškovića. U *Vjesniku za širenje štovanja i za kanonizaciju Blaženog Augustina Kažotića* (srpanj, br. 20) objavljuje: *Srce: Kažotićev čuvar*.

1993.

Nikolićeva *Hrvatska revija* (ožujak-lipanj) donosi recenziju *Tajnog plamena svijeća* iz pera Svevlada Slamniga. Isti tekst donosi i časopis *Republika* (siječanj-veljače).

U travnju je velik događaj za Bogdana. Nakon što ga je franjevac konventualac sa Svetog Duha u Zagrebu fra Ljudevit Maračić zamolio da piše za *Veritas* (mjesto gdje je nekoć u djetinjstvu išao na vjeronauk) – u travnju izlazi prvi članak *Trinaest utorakâ*. Ugledavši *Veritas* u katedrali, s proljetnim cvjetovima na naslovnici, izašavši s njime pred fontanu Bezgrešne, Bogdan osjeća veliku sreću. Ušao je kao pisac u život Crkve.

Prvo hodočašće u Međugorje, nakon velikog teksta u objavljenog u *Vjesniku* o knjizi Alfonsa Sarracha.

U *Forumu*, časopisu Hrvatske akademije nauka i umjetnosti, objavljuje drugu kapitalnu pripovijetku *Dječak sa zlatnom jabukom*, o pavlinima. Objavljuje ju urednik Dubravko Jelčić, kasnije akademik, kojemu dolazi jedna novinarka pitajući ga o autoru, a Jelčić odgovara: «To je veliki talenat, sljedite ga.» Časopis *Marulić* objavljuje *Molitve kraj Riesenrada*.

Enciklopaedia moderna (br. 1) objavljuje važan esej B. Maleševića o Merčevoj doktorskoj radnji, *Doživljaj liturgije u francuskoj književnosti*. Bogdan se počinje spremati da objavi cijelu doktorsku radnju, kako bi preko liturgije izvršio preobražaj Hrvatske književnosti. Osim toga sám studira liturgiju, praktički sudjeluje u pobožnostima i hodočašćima o čemu svjedoči *Veliko obećanje* koje će izaći (prvi svezak) '96.

Vjesnik objavljuje početno poglavlje *Crkve posinjenja*.

Mani Gotovac postaje direktorica Teatra ITD i sanja o religioznom teatru (T. S. Eliot. Woytila, Claudel) moleći među hrvatskim autorima baš Bogdana Maleševića da napiše religijsku dramu za izvedbu u ITD-u. Bogdan stvara *Malu Tereziju*. Mani Gotovac je duboko ganuta, ostaje bez daha. «Otkrili ste mi cijelu novu planetu, koju nisam poznavala...»

1994.

Od veljače do lipnja jedan semestar boravak u Rimu, Centru Aletti, sa slikarom p. Markom Rupnikom i p. Tomašom Špidlikom. Za 35-ti rođendan 15. svibnja Centro Aletti poklanja Bogdanu biografiju Sv. Serafima Sarovskog, kojem se ovaj počeo moliti kao prvom pravoslavnom svetcu. Procvjetava *Bogdanov ekumenizam*, počev od enciklika Ivana Pavla II., rađa se ideja Europe kao prožimanja Katoličke i Pravoslavne crkve. U Rimu susreće, kraj Rusikuma, prof. Ivana Goluba, s kojim nastavlja pričati o Jurju Križaniću. Naučivši talijanski, Bogdan počinje čitati ruske autore: Sergeja Bulgakova, Solovljeva, Pavela Florenskog, Višeslavceva, Homjakova. Razvija ideju *susreta katolikâ i pravoslavacâ u duhovnosti srca* – inicijalna ideja za ekumenski susret u Sarajevu 2000.

Iz Rima putuje po cijeloj Italiji, pišući *Rimski dnevnik*.

Još dok je u Rimu, povjesničarka umjetnosti Lilijana Domić ga moli da za izložbu *Veronikin rubac* u sklopu zagrebačke *Pasijske baštine* u Galeriji Studentskog centra napiše uvodni tekst-esej. Bogdan ga piše iz Rima, Domićka je njime oduševljena: «To je savršeno napisano.». Prevedeno na talijanski.

Otac Duško je do-predsjednik Stare gradske skupštine grada Zagreba.

Iako je napustio teatar, Bogdan silom stvaralačke inercije piše dramu inspiriranu Merčevim Orlovima, *Orao slomljenih krila*, zamišljenu kao tip *fizičkog teatra* à la Grotowsky (ideja Gesamtkunstwerka). Knjigu mu tiska *Društvo hrvatska žena*.

U listopadu počinje pisati za međugorski *Glas mira*, osvrćući se mjesečno na poruke Kraljice Mira. Postaje time sve poznatiji u Međugorju. To se dešava u trenutku kada u *Veritasu* uredništvo glasovanjem 3 naspram 2 odlučuje da Bogdan tamo više ne piše.

Plima, književni časopis Mire Gavrana, objavljuje *Posljednji sud Marije iz MontPELLIERA*.

1995.

U siječnju na zagrebačkom Velesajmu gostuje grčka pravoslavka Vassula. Bogdan dovršava knjigu studija o ruskoj duhovnosti *Čekajući Vassulu*, koristeći se plodovima rimskog studija. Upoznaje isusovca o. Božidara Ipšu.

23. siječnja u Staroj gradskoj vijećnici pred 200 ljudi, hrvatskom kulturnom elitom, prezentira se drama *Orao slomljenih krila*. Govori Mani Gotovac, odlomke čitaju glumci Filip Šovagović i Ranko Zidarić. *Večernji list* (Marija Grgičević) donosi osvrt. Deset godina nakon mladenačkog angažmana u teatru, počinje se stvarati kršćanski teatar koji će kulminirati rađanjem *Teodrame kroatike* 2001. Prezentacija u Staroj gradskoj vijećnici je vrlo važan datum i za umjetničku obitelj Malešević. Čas uspjeha.

23. veljače *Orao* je prezentiran u župi Sv. Josipa u Karlovcu.

Sestra Marija od Presvetog Srca (Anka Petričević) želi da i njoj Bogdan organizira prezentaciju knjige u Staroj gradskoj vijećnici, što se zbiva 23. ožujka.

Bogdan ulazi u Apostolat, poradi čega će trpjeti: snuju zajedno stvaranje Legije Dvaju Srdaca (neposredno pred utemeljenje biblioteke Dvaju Srdacâ). Bogdan piše *Ljubav i bol*, autobiografsku prozu, nakon *Velikog obećanja*, koja pokazuje puteve stvaranja Legije Dvaju Srdacâ, kroz *patnju i poniženje te ljubav i uzvišenje*. Apostolat u Hrvatskoj je počeo. Bogdan nastupa od Splita i Makarske, do Osijeka, Kutine, Otočca....Nastupi su praćeni člancima u lokalnim novinama, i interviewima. Istovremeno priprema tlo za Legiju, novi pokret u Crkvi.

Alessandro Cistelecan, rumunjski književni kritičar koji je s Bogdanom živio u Centru Aletti, objavljuje u časopisu *Vatra* iz Turgu Muresa *Posljednji sud Marije iz MontPELLIERA* na rumunjskom jeziku.

Bogdan započinje objavljivati svoje ruske teme: u *Maruliću* br. 3 izlazi *Solovljevljevo čudo umjetnosti*. Poglavlje o ruskoj duhovnosti tiska i novi tjednik za kulturu Zlatka Tomičića, *Hrvatski književni list*.

U travnju po treći puta posjećuje Međugorje s opernom pjevačicom Antonijom Borošom, koja je pjevala Ave Mariju na prezentaciji *Orla*.

U srpnju u *Večernjaku* izlazi dugi feljton: *Hrvatska mladost 20. stoljeća*.

Ljeti Bogdan boravi u Korčuli, proputovavši cijeli otok. Upoznaje u dominikanskoj crkvi Vesnu Baner, prognanicu iz Bugojna, majku više djece. Tu počinje dalje san o Legiji Dvaju Srdacâ. S Korčule preko Hvara po četvrti puta posjećuje Međugorje, iz kojega će doživjeti akcije Bljesak i Oluju. Iz toga će nastati trodjelni autobiografski roman *Ljubav i bol*.

Po povratku nastavlja pisati *Ljubav i bol*, u duhovnom dijalogu s Vesnom.

Prve ispovijedi u Palmotićevoj kod p. Božidara Ipše. Slušanje njegovih propovijedi i poznanstvo.

13. studenog Boris Hrovat na III. programu Hrvatskog radija objavljuje fragmente iz *Rimskog dnevnika* (priče o Djetetu Isusu, čitao Edo Peročević).

Boris Hrovat će poslije na istom programu objaviti i dvije pripovjetke *Mladić i smrt biskupa Langa* i *Antoninovu posljednju ljubav*.

1996.

Najveće književno priznanje za proze-eseje o ruskoj duhovnosti Bogdan dobiva od uredništva novopokrenutog riječkog časopisa *Književna rijeka* (časopis za književnost i prosudbe o književnosti, br. 2-3, urednik Andrija Vučemil) za tekst *Optinska pustinja* (o *starecima* iz lavre Optinska pustinja). Ljeti Bogdan u Selcima posjećuje Andriju Vučemila i dr. Leopoldinu Veroniku Banaš, štovatelje te proze.

Izlazi *Veliko obećanje* (K. Krešimir) i *Posljednji sud Marije iz MontPELLIERA* (Mosta), s prezentacijom u Staroj gradskoj vijećnici. Urednik knjige Josip Laća govori: «B. Malešević iznimna je figura u našoj duhovnosti o kojoj ćete kako

vrijeme prolazi čuti sve više.» P. Ipša je prisutan na prezentaciji. Od tada on će posjećivati sve prezentacije i izložbe.

U svibnju, lipnju, do početka srpnja, piše dva prva dijela *Engleske trilogije: Je li Shakespeare katolik?* i *Isusovac u Londonu*.

Po ljeti boravak u Novom Vinodolskom, pa preko Raba, petnaest dana u Međugorju (peti dolazak) i mistički susret s američkim mladićem kojemu se ukazao Anđeo (iz toga će nastati proza *Iz tame u Svjetlo*). I u gradu Rabu, na zvoniku katedrale, autor ima mističko iskustvo Duha Svetoga. To je opisano u pripovjetci *Zvonici rapskoga tornja*, izašloj u *Zlatnom peru* br. 3, 1998.

Prezentacija *Posljednjeg suda* u ispunjenoj dvorani knjižnice u Čakovcu.

Nastavljaju se nastupi po Hrvatskoj, tako kod kapucima u Osijeku, gdje glumac Velimir Čokljat tvrdi da je doživio obraćenje (primit će sakramente Crkve) Na III. Programu Hrvatskog radija utorkom, 5. i 12. kolovoza na obljetnicu Oluje, Boris Hrovat objavljuje fragmente iz *Ljubavi i bola* (čita glumac Edo Peročević).

Prvi kontakt, u kontekstu upoznavanja cijele Hrvatske s međugorskom molitvenom zajednicom iz Krapine. Karizmatički pokret.

Bogdana zove D. Dumančić da u sklopu njegove izdavačke kuće *Ceres* tiska knjigu o ocu Piju te pokrene biblioteku Dvaju Srdacâ.

Studentoga: treći dio *Engleske trilogije*, dramska minijatura o kardinalu Newmanu.

1997.

Mističko iskustvo u caffè slastičarni u Vlaškoj (Zagreb), gdje od djevojke iz karizmatičke zajednice Bogdan prima objavu od Isusa o pokretanju novog časopisa, *Zlatnog pera*.

U proljeće hodočašće u Sarajevo, prigodom posjeta Ivana Pavla II., s dvojicom članova karizmatičke molitvene zajednice Plamena neokaljanog Srca Marijina: Mariom i Brankom. Cilj posjeta je pripremiti budući ekumenski susret u Sarajevu, «susret Hrvatske i Srpske mladeži kao pomirenje na mjestu *drugog Betlehenskog pokolja*».

Izlazi prva knjiga biblioteke Dvaju Srdacâ, *Ana Marija Marović*, nakon Bogdanova poznanstva s drom Vlatkom Perčinom porijeklom iz Boke kotorske (Tivat). Bogdan osjeća golemu radost jer je to početak životnog djela, osjeća prisustvo božanskog. Izvanredna prezentacija knjige u najljepšoj dvorani dubrovačke renesanse, Franjevačkog samostana, pred oko 200 ljudi. Tu Bogdan upoznaje čovjeka koji ga povezuje sa Slavkom Križnjakom, budućim grafičkim urednikom *Zlatnog pera* i biblioteke Dvaju Srdacâ.

U srpnju posjet otoku Braču više članova molitvene zajednice, gdje slušaju o ukazanjima na tom mjestu '45. godine.

Kao druga knjiga biblioteke Dvaju Srdacâ izlazi *Međugorje: misija* W. Weiblea. Weiblea Bogdan poziva u Zagreb, organiziravši prezentaciju u crkvi Svetog

Križa pred tisuću ljudi. Sljedit će masovni nastupi u Zagrebu u crkvi Sv. Duha (Ivan Miškić), pa u Splitu, i Dubrovniku. Biblioteka je počela trijumfalno. Kao treća knjiga, krajem godine, izlazi teodrama *Mala Terezija*, napisana '93. Na blagdan arkanđela Mihovila na Sv. misi na Šalati autor osjeti u sebi pobudu da taj dramski tekst odmah tiska. Predstavljanje drame u Staroj gradskoj vijećnici, sa Želimirom Mesarićem, Baldom Dobrašinom i glumcem Velimirom Čokljatom. Iz ove će drame za nekoliko godina nastati novi kršćanski teatar. Počinje prijateljstvo s dramaturgom i sveučilišnim profesorom drom Darkom Gašparovićem.

Novinar *Vjesnika* Baldo Dobrašin popraća prve knjige biblioteke Daju Srdacâ: članci o Ani Mariji Marović, interview s Bogdanom o Međugorju i dolasku Weibleovom na dvije središnje stranice, članak o *Maloj Tereziji*.

Bogdan posjećuje s. Mirjam Dedić, poglavaricu Služavki Malog Isusa na Ksaveru, kojoj poklanja *Veliko obećanje* s poglavljima o nadbiskupu vrhbosanskom Josipu Stadleru. Moli s. Mirjam da se ona obrati zagovoru Josipa Stadlera za organiziranje budućeg ekumenskog susreta u Sarajevu.

Prvi susret s patrom Izidorom Jedvajem i početak Cenakula na Jordanovcu.

Bogdan piše *Otkrivenje Otkrivenja*, rukopis od oko 600 stranica. Krajem godine molitvena zajednica dovršava dokument nazvan *Otkrivenje Otkrivenja*.

1998.

Na Sveta Tri Kralja posjet Rimu s Brankom i Aleksandrom. S Aleksandrom prosljeđuje do Barija, odakle će posjetiti San Giovanni Rotondo tražeći autorska prava za životopis oca Pija.

Zbiva se veliko čudo: prvi broj *Zlatnog pera* izlazi u travnju i ulazi u tromjesečni ritam. Drugi broj u srpnju, treći u listopadu. Krajem godine s Rajkom Bundalom je prezentacija časopisa u Kaptolskoj dvorani Tribina grada Zagreba pred punim gledalištem. Časopis postaje hit-senzacija, tiraž se penje na tisuću.

Boris Hrovat i dalje traži Bogdanovu prozu za III. program Radija: 30. ožujka i 6. travnja emisije s fragmentima iz *Rimskog dnevnika*: hodočašća Torinom i okolicom *tragom don Bosca* (čitao Edo Peročević). Ova emisija otkriva jasno element *svetog djetinjstva* u prozi autorovoj (djetinjstvo don Bosca, karizmatički sni), ali i misterij rađanja Apostolata..

Biblioteka Dvaju Srdacâ, nakon uspješnog početka, doživljava vrhunac tiskanjem *Dnevnika* sestra Faustine i životopisa oca Pia iz Pietrelcine.

Ove knjige Bogdan počinje širiti po Hrvatskoj turnejama (turneja s mladima sa Svetog Duha predvođenih Krešom Miletićem). Polazi na turneju od Karlovca do Šibenika i dalje do Mostara, iako na prezentaciji u crkvi na Sverom Duhu od početka ima 400-tinjak ljudi, u Splitu u Gospi od Zdravlja 200-tinjak. U sljedećih trinaest godina *Dnevnik* će doživjeti skoro deset izdanja, i postat će apsolutno prva duhovna knjiga koja je preobrazila lice Hrvatskoga naroda i Crkve.

Bogdan već počinje raditi na uvađanje blagdana Božjeg milosrđa u Hrvatsku crkvu, i dalje organizira molitvene zajednice Dvaju Srdacâ.

Na turneji po istočnoj Slavoniji (7. do 11. studeni: Đakovo, Slavonski Brod, Županja, Vinkovci, Vukovar, Osijek, Cernik), poznanstvo s don Josipom Švererom, vlč. Ivanom Šešom i fra Bogdanom Cvetkovićem, koji veli za ZP da je «životno djelo».

Prezentacija *Dnevnika* Faustine Kowalske s fra Stankom Pavlovićem u Sarajevu, 1. prosinca.

U biblioteci Dvaju Srdacâ izlazi *Međugorje: iz tame u Svjetlo*.

Na III. Programu Hrvatskog radija emitirana proza *Tim Buresh, mladić kojem se ukazao Anđeo*.

Studije o Bernanosu počinju se objavljivati u *Zlatnom peru*. Nastavak interesa za roman.

Baldo Dobrašin piše u *Vjesniku* o prozi *Iz tame u Svjetlo*.

Bogdan gostuje više puta na Radio Mariji (urednik Ivica Relković): od Weiblea, preko Faustina *Dnevnika*, - do okruglog stola o katoličkim časopima, gdje se govori i o *Zlatnom peru*.

1999.

Duhovno se mobilizira u očekivanju velikog Jubileja. Godina je Nebeskoga oca, *Zlatno pero* je posvećeno Ocu. Oktava Nebeskom ocu, koju Bogdan prvi puta prakticira tog ljeta u Selcu, na stranicama ZP-a (Barbara Rose Centilli, Luisa Piccarreta).

Prezentacija ZP-a u Puli, 5. veljače. Izlazi *Rimski dnevnik*.

Prezentacija ZP-a u svečanoj dvorani Pedagoškog fakulteta u Osijeku, 8. ožujka pred 200 ljudi.

Turneja *Hrvatska preobražena u Svjetlosti Boga Oca* od 15. do 21. travnja 1999. (Zagreb, Split, Zadar, otok Ugljan, Dubrovnik).

Hodočašće na beatifikaciju oca Pija iz Pietrelcine, 2. svibnja u Rimu, pa u San Giovanni Rotondo.

Prezentacija *Rimskog dnevnika* u Staroj gradskoj vijećnici, 25. svibnja, s drom Gašparovićem. Bogdan organizira prezentaciju knjige *Crkva, stup istine* o. nadbiskupa Franića u Zagrebu, s dolaskom starog Nadbiskupa (2. lipnja).

Prezentacija *Rimskog dnevnika* na Trsatu u Rijeci, 30. lipnja s drom Gašparovićem.

U rujnu poziva u Zagreb don Patrizija Kocholskog, s kojim sljedeće godine planira susret u Sarajevu.

Druga turneja po Slavoniji od 23. do 26. listopada.

Druga prezentacija *Zlatnog pera* s drom Gašparovićem u dvorani Tribina grada Zagreba. Počinje se afirmirati pojam *teodrame* po Hans Urs von Balthasaru.

Veliki interview s Bogdanom od don Anđelka Kaćunka za list *Mi*.

Nastup u Studentskom centru na temu kršćanskog teatra. Poznanstvo s glumicom Editom Majjić, koja će kasnije postati karmelićanka. Edita kaže da želi igrati Malu Tereziju.

2000.

Bogdan teško doživljava rezultate političkih izbora 3. siječnja – doživljava ih kao «izdaju».

Prezentacija ZP-a br. 8 u dvorani ženske opće gimnazije Družbe sestara milosrdnica u Zagrebu.

Od 21. do 23. veljače Bogdan dočekuje don Patrizija u Zagrebu, putuju u Sarajevo. U ZP-u je objavljen program Ekumenskog susreta u Sarajevu 5., 6. i 7. svibnja s naslovom *Prema kući milosrdnoga Boga*.

Ekumenski susret u Sarajevu je bio trijumfalan i čudesan, Nadbiskup vrhbosanski Vinko Puljić piše Bogdanu oduševljeno pismo zahvale («*Hvalim Boga za taj susret...*»). Nastao je pokret ***Obitelji Božanskog milosrđa ekumenskog tipa***...Sve što je prethodnih godina sakupljao po Hrvatskoj, BiH, Srbiji, u inozemstvu, Bogdan dovodi u Sarajevo. Što se zbivalo na tom Susretu izašlo je u srpanjskom *Zlatnom peru* (br. 10)

U lipnju, na Srce Isusovo kao središtu Jubileja, Bogdan hodočasti u Lisieux, Maloj Tereziji (Pariz, Lisieux, Mont Saint-Michel). Moli za nastanak novog teatra: Teodrame croatice. Već je počeo rad na predstavi *Mala Terezija*.

Druga Oktava Bogu Ocu.

Izlaze nove knjige biblioteke Dvaju Srdacâ: *Žalost, žrtva, trijumf* (iskustvo Kristine Gallagher, posebno važno s obzirom na odnos prema Europskoj Uniji u nastajanju), *Djevica Marija u Kraljevstvu Božje volje* (Luisa Piccarreta).

Listopada: Hodočašće u Kijev-Moskvu-Prag. Značajna mistička iskustva i veze za budući apostolat na Istoku.

2001.

U veljači premijera teodrame *Mala Terezija* u crkvi Marije Pomoćnice na zagrebačkoj Knežiji (redatelj Zoran Mužić). Tijekom godine predstava će biti izvedena diljem Hrvatske, u Sarajevu (na II. ekumenskom susretu).

Pripremanje 2. ekumenskog susreta u Sarajevu pod nazivom *Duhovnost srca i milosrđe*.

Pripremanje *Puteva dijaloga II.* nadbiskupa Franića.

U ožujku prvo putovanje u Njemačku i Švicarsku. Apostolat u dijaspori, ili na njemačkom jezičnom području. Prezentacija ZP-a u Münchenu, utemeljenje zajednice. Još Stuttgart, Sindelfingen (poznanstvo s Marijom Marević), Wintherthur, Zürich: 10. do 17. ožujka.

Izlazi *Vidjeti očima duše*.

Predstava *Mala Terezija* na Svetom Duhu u Zagrebu, pa 10. travnja u Slavenskom brodu u franjevačkoj crkvi, pa u Gospi Sinjskoj. Zoran Vukman, prije nego što će biti potjeran iz *Slobodne Dalmacije* objavljuje u tim novinama

na dvije središnje stranice Bogdanov tekst o predstavi *Mala Terezija*, pred njezin dolazak u crkvu Gospe Sinjske.

II. susret u Sarajevu također uspio. Produbljeno prijateljstvo s Branislavom Bošnjakom iz Mostara, koji utemeljuje zajednicu u Sarajevu.

Mala Terezija izvedene u crkvi Mati slobode na Jarunu, na Dan državnosti i blagdan Sv. Ivane Arške, 31. svibnja.

Novinar Vukman s kojim Bogdan onda prijateljuje organizira izvedbu *Male Terezije* u trogirskoj katedrali. Ujedno se održavaju prezentacije *Putova dijaloga II.* nadbiskupa Franića, pogotovo uspješna u dvorcu u Kaštel Lukšića u organizaciji g. Ivana Tadina, nadbiskupova polubrata..

Od 9. do 15. listopada ekumensko hodočašće u zapadnu Ukrajinu (Lavov, Počajevska lavra, Zarvanica) sa Stjepanom Šarčevićem, Vesnom Ujević, Đurom Vidmarovićem.

Bogdan organizira prezentaciju *Puteva dijaloga II* u Zagrebu, vjeronaučna dvorana Gospe Lurdske, 30. listopada.

Turneja *Tvoja Majka i Moj Sin predali su te Meni da vršiš Moju volju* (od 7. do 17. prosinca: Pula, Rijeka, Zadar, Split, Livno, Tomislavgrad, Grude).

2002.

Teodrama *Mala Terezija* u Švicarskoj. Poznanstvo s Katicom Ilić.

III. ekumenski susret u Sarajevu: *Sabornost i Božje milosrđe*. S don Patrizijom u Boki kotorskoj.

Utemeljenje ekumenskog centra Sv. Leopolda Mandića u Martićevoj ulici, s mnoštvom događanjâ, prezentacijâ i susretâ. Početak europskih ekumenskih susreta. Organizacija dolaska Vladimira Zelinskog (18. do 24. lipnja), Josipa Terelje i Johna Learya (10. do 17. srpnja 2002.).

Bogdanova ideja da dvorac u Pribiću postane ekumenski centar njihovog pokreta. Vladika Slavomir Miklovž je za to spreman, samo moli Bogdana da providi sredstva za obnovu dvorca.

Izlaze u suradnji s fra Stankom Pavlovićem *Sveti anđeli svakodnevlja I i II.*

Bogdan piše tim knjigama *angelološke eseje*-predgovore, koji će naći mjesta u kasnijoj knjizi *Vjera i umjetnost*.

Majka Maja ima posjećenu izložbu *Anđela našeg vremena* u zagrebačkoj galeriji *Ulrich*, s knjigom koju joj radi Bogdan.

2003.

Od siječnja Bogdan piše feljton u 14 nastavaka za *Fokus* (urednik Marijan Križić): *Merz i književnost*.

U nedjelju, 23. ožujka *Ekumenski susret u Križevcima*, koji će postati izlikom za progon Bogdanove osobe u sljedećem desetljeću. Susreli su se svećenici Majke Božje Deržavnaje iz Rusije s desetak hrvatskih katoličkih svećenika. Susret je organiziran uz blagoslov vladike Miklovža i nadbiskupa Franića. Biskupima je

Bogdan obećao da taj ekumenski susret neće ići u javnost. Bogdan odbija intervju za *Jutarnji list*.

Krajem ožujka predstava *Mala Terezija* putuje u Švicarsku i Njemačku. U svibnju, od 2. do 4., IV. Ekumenski susret u Sarajevu: *Sveta misa/Božanska liturgija kao izvor Božjeg milosrđa*. Izvedba amaterske predstave *Merz, Orao koji se opet diže*. Pri posjeti sarajevskoj sinagogi (što ju je bio prije dogovorio Đuro Vidmarović), vrata sinagoge su zaključana. Našavši se pred zaključanim vratima sinagoge sa stotinom ljudi iza sebe koji su došli na ekumenski susret, Bogdan postaje svjestan da se radi o izdaji.

U vrtu kuće Bogdan daje postaviti kapelicu Ruže Otajstvene. Zasađuje petnaest grmova bijelih, crvenih i žutih ruža.

U lipnju Merčeva beatifikacija u Banja Luci, s Ivanom Pavlom II.

Početak progona s izvorom u Splitu. Pojavljuju se nepotpisani letci s Bogdanovom fotografijom koji nizovima citata svojevolumino uzetih iz ZP-a pokvareno stvaraju kolaž koji Bogdanov ekumenski apostolat prikazuju kao djelovanje *egoistične zvijeri* (koja misli samo na sebe, a ne na ujedinjenje Crkavâ). Ti letci su djeljeni sa splitske porte Gospe od Zdravlja po Hrvatskoj i inozemstvu. Citirani su također nepotpisano u *Slobodnoj Dalmaciji*. Franjevci iz Gospe iz Zdravlja «peru ruke», kao da to nema ništa s njima, iako je tekst napisao tamošnji svećenik koji je potom premješten. Nasuprot tome, Đuro Vidmarović u splitskom teološkom časopisu *Crkva u svijetu* objavljuje «znanstveni članak» *Malo poznate povijesne činjenice o Ruskoj pravoslavnoj crkvi. Raskol godine 1927* – gdje je sve preuzeto iz ZP-a, upravo iz tog istog fenomena Ruskih svećenika koje je Bogdan pozvao, a radi kojih su napravljeni anonimni letci i članak u *Slobodnoj*. Ovaj tijek događaja vodit će preko nastojanja izbacivanja iz javnog života do patnji u umjetničkoj obitelji i smrti oca Duška 2008.

Župnik i dr. Crnčević u župi Gospe Lurdske nakon odlaska fra Bustruca i gvardijana Jakova Begonje, više ne dozvoljavaju da zajednica o. Antića moli u kapelici. Doktor teologije iz Gospe Lurdske veli Bogdanovoj molitvenoj zajednici koja se skupljala oko groba o. Ante Antića da otiđu. Ne samo to, u ozračju likovanja radi anonimnih letaka, on nastavlja : «*ZP je sinkretistički i nekatolički časopis.*» Bogdan zna da je to očitovanje reakcija na događanja - jer nikada prije u Gospi Lurdskoj nije bilo toliko proslava Božjih preko nizova prezentacijâ s posve punim dvoranama. Bogdan odgovara: «Mi odlazimo, a sada - kada nas nema – vidjet ćemo jeste li toliko jaki u kreaciji kao u sprečavanju tuđeg rada.» Bogdanovu molitvenu zajednicu prima s. Mirjam Dedić u kapeli Dva Srca na Kraljevcu. To je tzv. «samostan u šumi» kako će ga nazvati u romanu *Dva Svjedoka* i gdje se sakupljaju tajno. Novi članovi zajednice su M. Francisković i bogoslov Marijo Brezak.

Od 14. do 18. srpnja turneja predstave *Merz–Orao koji opet uzlijeće* (Banja Luka-Zagvozd-Imotski-Drniš). Tijekom ljeta boravak na moru (Četiri otoka:

Pašman-Ugljan-Murter-Čiovo), posljednji suset s Branislavom Bošnjakom na splitskom aerodromu.

Krajem godine (od 20. studenog do 8. prosinca) veliko Europsko hodočašće Majci svih naroda u Amsterdam. Mnoštvo posjećenih gradova i Božjih znakova ujedinjene Europe. Posjet don Patriziju u Miribelu i zajednici Bose kraj Torina. To će biti zadnje od sedam putovanje koje će ući u knjigu *Za sjedinjenu kršćansku Europu*.

2004.

Bogdan upoznaje Michaela o'Briena, piše esej o romanu *Posljednja vremena* u ZP-u, premješta se na žanr romana kojim se bavi od studentskih dana. Na putu je tzv. eshatološki roman. Počinje pisati *Dva Svjedoka*.

Ima nastup u Sarajevu prigodom turneje od Banja Luke do Mostara, gdje saznaje za «sumnjivu» smrt 39-godišnjeg Branislava Bošnjaka. Od njega će kreirati lik Tvrtka u romanu. Nekoliko godina kasnije nastojat će se pokrenut postupak za proglašenje Slugom Božjim Branislava – Bogdan će mu potom napisati biografiju.

26. travnja u *knjižnici Bogdan Ogrizović* počinje čuvena turneja *Žrtvovanje – mostovi nad Dunavom*, gdje će Bogdan preko Kutine i Virovitice, doći do Iloka i Vukovara, pa preko Dunava u Beograd i Novi sad prezentirajući kršćansku viziju Europe. Izvanredan događaj koji je zamijenio susret u Sarajevu. U Beogradu upoznaje dra Stojana Adaševića, ginekologa koji se odrekao abortusa, i koju mu predlaže da posjeti svetu goru Atos.

2. lipnja u Društvu hrvatskih književnika prezentacija *Za sjedinjenu kršćansku Europu*.

Po ljeti na Dugom Otoku, Viru i konačno na Pagu. Doživljuje će transponirati u *Dva Svjedoka*.

U Biblioteci Dvaju Srdacâ izlazi biografija posljednjeg Habsburškog cara Karla, prijevod Branka Durdova. Progon dalje traje, ipak prezentacija u Kninu kod župnika je uspješna. Na prezentaciji u isusovačkoj dvorani u Palmotićevoj Tatjana Kren informira Bogdana da je “obilježen” od grupe katoličkih intelektualaca u Čirilometodskom društvu. Sedam godina kasnije Đ. Vidmarović će tu postati urednik časopisa *Marulić*.

2005.

Bogdan piše dalje *Dva Svjedoka*, posebno studirajući tajne službe uz pomoć Marka Franciškovića.

Majka Maja pred put na Atos i u Istanbul ugleda na krošnji trešnje ispred kuće u Voćarskoj čudesno lijepu pticu. Poslije sanja da istoj «rajskoj ptici» dotiče kljun.

Bogdan u svibnju dolazi na Svetu planinu Atos, boravi u Hilandaru, posjećuje Esfigmen. Nastavlja put do Patmosa i Istambula gdje se na katolički blagdan Marije-Majke Crkve susreće na ručku s Carigradskim patrijarhom Bartolomejem

I. i patrijarsima Istočne crkve, koji održavaju svoju Sinodu. Potom susret u četiri oka s Patrijarhom.

Povratak u Zagreb, ljetovanje u Selcima, pa dovršavanje romana *Dva Svjedoka*, koji narasta na preko 700 stranica.

Upoznaje u kavani *Kapuciner* novinara Domagoja Margetića.

Tiskan *Nadbiskup Vrhbosanski* u hrvatsko-njemačkom izdanju. Prezentacija u Matici Hrvatskoj s kantautorom Ivicom Perclom. Izlazi tog dana i knjiga o slikarstvu sestre Tanje Malešević.

2006.

Dva Svjedoka su završena na Sveta Tri Kralja, početkom godine (pravoslavni Božić). Odmah prezentacija koju organizira Katica Ilić u švicarskom Churu, pred mnogo ljudi, vrlo uspješna. Istovremeno Katica organizira majci Maji izložbu pastela Anđela u crkvi u Buchsu kod župnika Ericha Guntlija. Bogdan putuje autom od Švicarske do sjevera Njemačke, govoreći da priprema «duhovno osvajanje Njemačke». Doživljuje s tog puta već stavlja u sljedeći roman, *Cvijet bola*.

Dva Svjedoka dobivaju recenziju u *Fokusu* i od dra Zdravka Tomca, s kojim Bogdan sklapa duboko prijateljstvo. Prezentacija u Zagrebu je opet u dvorani Matice Hrvatske, potom u slavonskoj Pleternici.

U lipnju Bogdan organizira u Splitu uz pomoć galerije Margarita izložbu Majinih *Anđela* i odmah poslije prezentaciju *Dva Svjedoka* s drom Branimirom Lukšićem kao recenzentom, uz čitanje odlomaka od glumca Čede Martinića. Na otvorenju izložbe ima 200-tinjak ljudi - to je «prošvercano» zahvaljujući organizaciji Biserke Klarić, uprkos teškog, anonimnog progona u tom gradu Splitu.

Desetak dana po ljeti u Bribiru, gdje opet susreće novinara Domagoja Margetića koji je tu kupio kuću. Već nakon dva dana Margetić je uhapšen.

Nakon ljeta Bogdanu je sve teže. Doživljava šokove nastupima kao što su s drom Tomcem u Čakovcu, iako su neki nastupi lijepi i snažni, kao u Karlovcu. Knjiga *Dva Svjedoka* ima poteškoća u Hrvatskoj.

2007.

U veljači su međutim nastupi u Beogradu s *Dva Svjedoka*, u organizaciji slikarice-ikonopisca Brankice Grčić i književnika Zorana Marčete, šokantno uspješni. *Dva Svjedoka* nalaze publiku u Beogradu. Bogdan uz pomoć Ljilje Pavičević uspijeva vidjeti očevu sliku *Anu Frank* izvučenu iz depoa Muzeja vojske.

Preko Novog sada, gdje ima negativno iskustvo, vraća se u Zagreb i 7. ožujka nakon klizanja doživljava problem sa srcem. Tjedan dana u bolnici, dok se zahvaljujući njemu održava izložba ikona radionice *Prohor Pčinjski* u Osijeku. No dok je u bolnici *umire nadbiskup Frane Franić*.

U travnju prekrasan događaj: zajednička izložba Maje i Tanje u Zlataru, na mjestu gdje je nekoć bila knjižara bake Irme na glavnom trgu. Sada je tu galerija, izložbu je organizirao novinar Željko Slunjski animirajući nekdašnje Majine prijatelje i prijateljice iz pučke škole, uz prisustvo gradonačelnika i ostalih. Nešto prije Tanja, Maja i Bogdan su autom obišli osim Zlatara i dio Zagorja do Čakovca s grobljem prabakâ i pradjedovâ. Istu izložbu ikona Bogdan organizira u KD Prosvjeta u Zagrebu, u lipnju sa svojim predgovorom.

Poradi problema sa srcem bira boravak u Preku na Ugljanu kao oporavak, potom se vraća i nastavlja agoniju s *Dva Svjedoka*. Pomaže Franciskoviću da tiska *Hrvatsku knjigu opstanka*.

2008.

U 2008. ulazi s crnim koricama na naslovnici ZP-a, upoznaje Španjolca iz Valencije Davia na zagrebačkom Velesajmu prigodom posjeta Taizéa i priprema put u Španjolsku travnja 2008. Put od Valencije do Garabandala se uspješno ostvaruje uprkos teškom početku. Iskustva toga opisana su na početku *Cvijeta bola*. U Španjolsku odlazi odmah nakon Busheva posjeta Zagrebu.

Osjeća se težak elektricitet, otac Duško pada i odlazi u bolnicu.

19. lipnja on je mrtav, u sumnjivim okolnostima.

Dva dana prije očeve smrti Zoran Marčeta javlja da Bogdanu žele dodijeliti priznanje *Krleža* za životno djelo u Beogradu. Otac Duško to saznaje u bolnici dva dana prije smrti i zaplače.

U srpnju Bogdan je u Beogradu, utješeno, među prijateljima. Putuje s Marijom Sappom u Ečku i Zrenjanin, mjesta mladosti svojega oca.

Vrativši se iz Beograda, cijeli srpanj Bogdan i majka prikazuju Mise Predragocjenoj Krvi, Bogdan u Ministarstvu traži sredstva za maminu i očevu monografiju, - koja će dobiti.

U kolovozu odmor opet u Preku, pa putovanje na Krk, u Vrbnik, gdje majka Maja ima izložbu *Andjela*. Tanja, mama i Bogdan borave deset dana u Vrbniku. Nakon povratka u Zagreb početak rada na monografijama, dovršavanje *Cvijeta bola*.

Izlet nedjeljom u očev *Žumberak*, Maje, Tanje i Bogdana, pun dojmova i emocija.

2009.

Bogdana zahvaća upala koljena. Saznaje da se datum smrti oca Duška te godine poklapa s datumom blagdana Srca Isusova. Prožme ga toplina, budi se, ozdravljuje (od tada sve tjelesne bolesti nestaju, zahvaća ga novi polet).

Organizira slavlje **50 godina stvaranja obitelji Malešević**.

U travnju izlazi roman *Cvijet bola*, ocu u čast.

U svibnju, u galeriji Vladimir Filakovac, *Mala retrospektiva* Duškova.

Bogdan organizira pojavu monografija oca i majke za blagdan Srca Isusova u Vrbniku, kada Tanja ima izložbu akvarela. To se ostvaruje i prezentacije monografija su u *Baćinim dvorima*.

Deset dana u Vrbniku, Bogdan i Maja prosljeđuju za Čiovo, pa u Boku kotorsku, na poziv don Dejana Turze (Muo).

Nakon povratka u Zagreb, početak uređenja ateliera i cijeli kuće u Voćarskoj 84 b. Bogdan će u 2 godine, do kraja kolovoza 2011., obaviti četrdesetak radova, u okolnom parku, na terasama i u nutarnjosti. *Svetište Ruže otajstvene* ispod prozora sobe okrenutog sjeveru, u kojoj je napisao sva svoja djela osim *Rimskog dnevnika* – predstavlja središte ove restauracije.

2010.

22. siječnja u dvorani slikarskog odjela Škole primjenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu uspješna prezentacija Duškove *Teorije umjetnosti*. Govorili su Marija Lukač, Duškovi učenici Marija Petrin i Svebor Vidmar, Stanko Špoljarić, s prisutnim poznatim slikarima, kiparima i grafičarima. U ožujku još jedno Bogdanovo putovanje u prostor njemačkog jezičnog područja, prema Buchsu i obitelji Ilić, ali preko Graza i Beča. U Grazu posjećuje klizalište Liebenau gdje ga je otac vodio na ljetne treninge od '72. do '74. Prepun je emocija. Poklanja očeve i majčine monografije Galeriji suvremene umjetnosti u Grazu. U Beču upoznaje galeristicu, Poljakinju Magdalenu Jaetke, pripremajući buduću izložbu – do koje ipak nije došlo. U Buchsu je izložba Tanjinih akvarela a u Zürichu prezentacija *djela obitelji Malešević*. Članak u švicarskim novinama *Werdenberger&Obertoggenburger*.

U travnju izlazak Duškove *Teorije umjetnosti*. U svibnju u istoj galeriji Vladimir Filakovac *Mala retrospektiva* Majina. Početkom svibnja akademija Maji u čast u Staroj gradskoj vijećnici sa Stankom Špoljarićem i Darkom Schneiderom. Tanja počinje ilustrirati *Pisma oca Pija* u prijevodu Fra Stanka Pavlovića. Srpanjsko *Zlatno pero* donosi na naslovnici sliku M. D. Maje *Obitelj* i pojavljuje se knjiga *Otac Pijo providan Bogom* s Tanjinim ilustracijama u olovci.

U studenom strašni bojkot prezentacije *Teorije umjetnosti* Duškove u Splitu. Minirana mjesecima prije dogovorena prezentacija u Umjetničkoj akademiji u Splitu (dr. Dunja Pivac). Bogdan će reagirati tekstom *Matoš u paukovoju mreži* objavljenom u ZP-u siječnja 2011..

2011.

Đakovački svećenik dr. Ivan Zirdum tiska Bogdanov prijevod s talijanskog: autobiografiju Rimskog rabina Eugenia Zollia *Prije zore*. U Internacionalnom prilogu ZP-a izlazi tekst dra Gašparovića na talijanskom: *Bogdan Malešević: Il volto di un intellettuale cattolico croato*.

U travnju drugi dio Majine restrospektive u galeriji Ulrich, pod nazivom *Život žene* (pasteli). Pojava džepnih izdanja o Majinom likovnom djelu na šest jezika. Začinje se vizija predstojeće Majine izložbe u Rimu s malom monografijom na

talijanskom. Počinje širenje svijetom, odnosno «osvajanje Europe (i svijeta)». Urednik ZP-a upozorava čitatelje da se «otvaraju vrata Europe, kako se zatvaraju u Hrvatskoj». Prisjeća se na desetu godišnjicu izvedbe *Male Terezije* s pomislama na novu predstavu. Izlazak krajem godine Duškove *Demo(n)kracije-Politike*.

Nastavak Bio-bibliografije *

(* Ovaj nastavak je napisan prvog dana 2016. Ako je prvi dio plod proslave 50 godina stvaranje umjetničke obitelji – ovaj drugi pokazuje razvoj europskog i svjetskog projekta nazvanog *Europa-Fátima 2017.*, dakle dovršavanje Djela u Hrvatskoj i širenje prostorom Europe i svijeta.)

2012.

U siječanjskom ZP-u iznesen je u cijelosti projekt *Sabranih djela* B. Maleševića u 34 knjige. Time se otvara nova biblioteka, uz već postojeću, inicijalnu i slavnu Biblioteku Dvaju Srdacâ (koja se dalje obogaćuje kapitalnim naslovima, kao *Pisma sestre Faustine*, kasnije i *Pisma oca Pija*) i *Sabrana djela jednog slikara*, te likovna izdanja. Najavljuje se i roman *Zwei Zeugen* (*Dva Svjedoka* na njemačkom) čime će početi niz djela na stranim jezicima.

Osim toga u Nakladi Svetog Antuna izlazi Bogdanov prijevod s talijanskog *Čitajući Apokalipsu* Aleksandra Mena. Sada je jasno da će se Bogdanov književni apostolat u budućnosti svoditi na paralelnost *Sabranih djela* na hrvatskom (koja će izlaziti tijekom godinâ) – te na pojavu pojedinih od tih knjiga na stranim jezicima.

Pripovijetka *Dječak sa zlatnom jabukom* prevedena je na poljski (Anna Szwajczak-Ćavar), pojavljuje se predgovor dra Gašparovića njemačkom izdanju *Dva Svjedoka* (*Radosna apokalipsa B. Maleševića*), ali i nagrađena knjiga istog dra Gašparovića *Dubinski rez* u kojoj se kraj Krleže i ostalih nalazi i dramsko djelo Maleševićeve Teodramatike. Skraćeni *Zwei Zeugen* izlazi u drugoj polovici godine. Zoran Marčeta objavljuje 3. broj časopisa *Slavensko slovo* s mladim srpskim i hrvatskim književnicima kojima je kao svjetionik stavljen fragment s početka *Dva Svjedoka*. Marčeta se tako, nakon teške prometne nesreće, ponovno polako diže u svojem radu.

2013.

Prvi broj ZP-a te godine donosi poljski prijevod *Posljednjeg suda Marije iz Montpellierea*, urednik prevodi Florenskog, Quattrocchie, oca Mena, razgovara s kiparom Josipom Poljanom, prijateljem svojeg oca, donosi priloge o Branislavu Bošnjaku, ali i prvi puta priznaje mistički glas Božji u hotelu Westin o smislu Bijele ruže pred desetak godina...

Travanjski broj će se pojaviti s pastelom M. D. Maje *Objava Srca Isusova i Marijina* na naslovnici pred izložbu u biblioteci Salezijanskog Papinskog sveučilišta u Rimu, svibnja mjeseca. U njemu će dalje na poljski biti prevedeni *Ognjevi Jurja Serbenina*, reklamirani *Memoari* dra Zdravka Tomca, ali i *Povijest duše jednog književnika-apostola* kojom počinju *Sabrana djela*. M. D. Maja je prije puta u Rim s Tanjom i Bogdanom izlagala u ožujku, sa susjedom-kiparom Zlatkom Čularom, u Muzeju Mimara na *Pasijskoj baštini*. Ta duhovnost i tema bila je potom prenesena u Rim – Bogdan je načinio katalog, s tekstom akademika Tonka Maroevića i dao ga prevesti na talijanski. Travanjsko *Zlatno pero* je afirmiralo i Duškovu ideju zajedništva umjetnika na Šalati – Bogdan među umjetnicima dalje afirmira buduću *Spomen galeriju Duška Maleševića*.

Listopadski dvobroj ZP-a (62/63) na naslovnici donosi pastel *Duhova* (Apostoli oko Marije) koje je Maja u Rimu poklonila Benediktu XVI. Isto tako i reportažu o izložbi Maje, Duška i Tanje u Rimu – izložba jedne Obitelji. Način na koji je organizirao ovu izložbu u Rimu, s cijelim putovanjem i poklonima knjiga, velikih i malih monografija, te slika/cртеža pojedinim galerijama, bibliotekama, samostanima, akademijama,..., - nadalje će ostati tipičan za Europski projekt Umjetničke obitelji. Počeo se stvarati arhiv s točnim podacima što je, kada i kome poklonjeno u europskim gradovima.

U svojoj novoj zbirci poezije Z. Marčeta je je pjesmu *Ana Frank* posvetio Dušku. Izašao je duškov esej o kiparu Miri Vuci.

Krajem godine izlaze u *Sabranim djelima*, s pomoći isusovaca (Povijesno društvo u Beču, na zagovor patra Horvata), *Sabrane drame*.

2014.

U ZP-u iz siječnja izlazi *Posljednji sud Marije iz Montpellierea* na poljskom. Đ. Vidmarović se sjeća Duška u *Hrvatskom slovu*, osvrćući se na tri knjige (trilogija) o njegovog slikarstvu ili od njega. Bogdan se na početku «žute godine» osvrće na deset godina *od žutog do žutog*: prošlo je deset godina od anonimnih kleveta. Na *Demo(n)kraciju* Duškovu se osvrće Melita Majstorović. Najavljuje se biografija Branislava Bošnjaka koja će izaći u istoj knjizi s *Ekumenskim susretima* (u Sarajevu). Krajem godine Bogdan je putovao u Mostar obišavši s Antom Puljićem mjesta Branislavove biografije do Zenice. U svibnju je u *knjižnici Bogdan Ogrizović* dr. Zdravko Tomac, s patrom Horvatom predstavio Bogdanova *Sabrana djela*, napisavši na temelju toga esej *Ekumenizam, put u spas čovječanstva?* objelodanjem u sarajevskom *Katoliškom tjedniku*.

U lipnju Bogdan gostuje na slovenskom susretu štovatelja Dvaju Srdacâ u Škofjoi Luci, svjedočeci pred dvjestotinjak slovenskih vjernika i desetak svećenika. Knjige su razgrabljene. Poslije slijedi 20-minutni trazgovor za kanal slovenske TV kojeg je pokrenuo jedan svećenik kraj kipa Gospe Fatimske. Bogdan je uvjeren da je to na zagovor nadbiskupa Franića. Time se začeo projekt Europa-Fátima 2017.

Srpanjski ZP počinje objavljivati *Korespondenciju s nadbiskupom Franićem i hrvatskim biskupima*. Izlaze u biblioteci Dvaju Srdacâ kapitalna *Pisma oca Pija* (1. dio), u prijevodu fra Stanka Pavlovića i s ilustracijama Tanjinim.

Objelodanjen tekst D. Maleševića o umjetnosti Josipa Poljana.

Cijeli studeni Malešević je na turneji nazvanoj *Zasadih Svoj Vinograd: Austrija-Njemačka-Švicarska*. Od Beča i Salzburga do Münchena i Nürnberga – dalje do Berlina i Hamburga, pa Frankfurta i Mannheima, konačno Zürich. Izvršena posveta Njemačke Dvama Srcima u katedrali Speyera, na grobovima njemačkih careva, započet prijevod švicarskog svetca Brata Klauza, nastupi u Berlinu (sa Stjepanom Koštreom) i na Radio Berlinu, u Hamburgu i drugdje – knjige ostavljene galerijama i bibliotekama.

Umire dr. Branimir Lukšić.

2015.

U siječanjskom broju izlaze prijevodi poglavlja iz *Međugorje: Trijumf Dvaju Srdacâ* na talijanski. Prevedena je konačno *Mala Terezija*, teodrama na francuski (Vesna Marinić) i s *Posljednjim sudom*, također na francuskom (Jelena Grabovac), tiskana u knjizi. Tanja je napravila akvarelne ilustracije za prevedeni *Diario romano*, koji je kao takav također tiskan. S te dvije knjige Malešević polazi na turneju po sjevernoj Italiji i Francuskoj, do Pariza i Lisieuxa, nazvanu *Svojoj je zaručnici darovao snijega*.

U Torinu salezijanski lanac knjižara *Elledici* uzima *Diario romano*, jednako neke knjižare u Francuskoj *La Petit Therese*. Molitva na grobu Paula Claudela u Branguesu, susret s Mirkom Vidovićem u Livronu. Posveta Italije Dvama Srcima u Torinu, u Valdoccu kod don Bosca, boravak na Duhove u Boseu, uzbuđljiva posveta Francuske Srcu Isusovu u Lyonu.

Izložba M. D. Maje u Parizu, u Katoličkoj misiji, sa svime osim s publikom.

Drugo hodočašće u Lisieux, nakon 15 godina.

Po povratku Tanjina izložba apstrakcija u Europskom domu, u središtu Zagreba.

Ljetni odmor u Kožinu kraj Zadra, kod obitelji Dužević iz Chicaga.

Od blagdana Sv. Ćirila i Metodija u srpnju do blagdana Svetog Augustina krajem kolovoza Bogdan prevodi *Novu Filokaliju* Oliviera Clémentea (500 stranica) za novu biblioteku *Istočna duhovnost* započetu s Hrvojem Paukom.

Dovršava park oko kuće, s brajdom za koju kupuje lozu Izabelu.

Iznevjeren dogovoreni prijevod *Dva Svjedoka* na engleski, odgođeno putovanje u Englesku, ali izlazi *Čekajući Vassulu* na hrvatskom, s prezentacijama od

Križevaca do Sesveta. Završena zbirka pripovjedaka na poljskom i *Medjugorje: from Darkness into the Life*.

Tanji otkrivena bolest. Dva mjeseca po bolnicama u Zagrebu.

2016.

Dovršava se velebna *Vjera i Umjetnost*, 8. po redu u *Sabranim djelima*, pisana od autorove 22. godine, dakle 35 godina. Na naslovnici je visoki jablan nad Claudelovim grobom u Branguesu: knjiga počinje *Molitvom Paulu Claudelu*. Cijelo vrijeme Bogdan je u traganju za prabakom Julijanom čoji je plemićki grb otkrio te crta rodoslovno stablo koje će biti u temelju knjige *Umjetnička obitelj*. Polako nastavlja pisati eshatološki roman *Vrhovi cedara libanonskih*, čiji je jedan lajt motiv traganje za izgubljenom plemstvom predakâ. Pripremaju se 2. izdanja *Medugorje: Trijumf Dvaju Srdaca* i *Poetike adolescencije* – te *Korespondencija s nadbiskupom Franbićem i hrvatskim biskupima*.

Sprema se tisak *Čekajući Vassulu* na ruskom, dogovor za prijevod *Cvijeta bola* na španjolski. Vesna Marinić prevela *Monsieura Racinea* i *Orla slomljenih krila* na francuski...*Posljednji sud*...objavljen u siječanjskom ZP-u (br. 72) na njemačkom.

Pojedine Maleševićeve knjige konačno dolaze u velike knjižarske lance, od VBZ-a do *Školske knjige*. Na Internetu prati strane televizije, posebno Francusku nakon Velikog masakra u Parizu – što nastoji uklopiti u *Vrhove cedara libanonskih*.

2017.

To je godina Tanjine smrti, na njezin rođendan 11. kolovoza u Zaraznoj klinici, Rockfellerova.

U siječnju Bogdana udara auto s boka u Grškovićevoj ulici, uspjeva vještim manevrom ostati neozljeđen. U ZP-u izlazi *San o Spomen galeriji*. U veljači produžuje vozačku dozvolu na još deset godina. Nakon što je za tisak pripremljena knjiga *Umjetnička obitelj*, sa Zdravkom radi i *Apostolat*.

U svibnju mu dolazi Delorko, izdavač posljednje tri knjige i odmah traži 22 tisuće kune. Od tada će raditi pritisak, prijeteći i advokatom do Tanjine smrti. Bogdan će početi prevoditi *Pisma II.* oca Pija (korespondencija s Rafaelinom Cerase, koja je bolovala od iste bolesti kao Tanja, a Tanja je tu knjigu trebala ilustrirati) – da bi utrškom od nje djelomice platio Delorko. (Delorko će biti otplaćen (22 tisuće kuna) do studenog – ali će Tanja biti mrtva.)

U lipnju Bogdan Tanju vodi sanitetskim vozilom do Zarazne klinike. Ona tamo prodi oko tjedan dana. Cijelo ljeto prevodi oca Pija a neposredno pred Tanjinu smrt, početkom kolovoza u goste dolaze Davi i Marfima, gosti iz Valencije. Prije nego što ih odvede na Plitvice, Morao je Tanju radi visoke temperature opet odvesti u Zaraznu. Iako je Bogdanu kazali da su Tanji skinuli temperaturu i da se vraća kući - Tanja je za nekoliko dana bila mrtva.

Bogdan odlazi na Mirogoj pitajući za kupnju nove grobnice, koja mu je ponuđena. Sprovod na Mirogoju u privremenoj grobnici kraj Krista Kralja. Krajem rujna Bogdan piše prozu *Kako je umrla Tanja* – koja je objavljen u listopadskom ZP-u i koja će predstavljati završetak buduće knjige *Veronikin rubac*. Nakon Tanjine smrti Bogdan zapaža da je čudesno ozdravio od bolova na donjem dijelu leđa.

Prije Krista Kralja dolazi opet na Mirogoj s rođakom Bojanom Vukovićem, gdje mu je rečeno da je grobnica njemu ponuđena prodana – i ponuđena mu je druga šezdesetak metara od groba oca Duška. Težak trenutak, ali nadiđen kada Bogdan dovodi na to mjesto ponuđene grobnice Majku koja veli: „*Može proći.*“

Počinje skupljanje novca za kupnju te Grobnice.

Plaćajući javnoj biolježnici nekoliko tisuća kuna Ostavinske rasprave, radi papira o nasljeđivanju - Bogdan dolazi advokatu, koji će mu nakon dva tjedna reći da njegova susluga košta 25 tisuća kuna. Nakon što je Delorko otplaćen – sada Majka i Bogdan plaćaju advokatsku uslugu.

Izlaze *Svi predgovori i svi uvodnici* u *Sabranim djelima*. Potom i *Pisma II.* oca Pija.

2018.

Najčudesnija godina u kojoj je svibnja kupljena **Grobnica** i Tanja u nju drugi puta sahranjena 23. svibnja s dvojicom svećenika (**pater Dragan Majić i vlč. Golubić Josip**, župnik Sv. Petra) – te u kojoj je 15. prosinca otvoren **ZOM-DAK (Zaklada obitelji Malešević - Devet korova Anđela)** u Franjevačkom samostanu Cernika, što je ustvari zasanjana *Spomen galerija* - sada više ne samo

Duška Maleševića, nego *obitelji Malešević*. 15. prosinac u Cerniku postaje osvešten od sudionika kao *Nebo koje je sišlo u adventskom ugođaju nad Cernik*.

Kronologija stvaranja ZOM-DAK-a u Cerničkom samostanu:

- 6. studenog 2018. – prvi susret trojice utemeljitelja u Cerniku: isusovac pater Dragan Majić dolazi iz Osijeka, Bogdan iz Zagreba, dočekuje ih gvardijan fra Vjenceslav Janjić. Pater Majić i Bogdan su oduševljeni, ali još ne znaju da je tog dana krucijalni blagdan Svetog Leonarda.
- 7. studenog – već sutradan Bogdan dolazi drugi puta u Cernički samostan lifrovavši iz ateliera na Šalati većinu djela za stalni postav: donaciju.
- 15. studenog dolazi treći puta sa Stankom Špoljarićem, a u kombiju stiže i Svebor Vidmar. Donacija se upotpunila, otac gvardijan s Bogdanom pomaže Špoljariću da napravi postav izložbe.
- 15. prosinca – otvaranje ZOM-DAK-a u Cerničkom samostanu s govorima fra Janjića, patra Majića i Stanka Špoljarića. Prisutna je reporterka Glasa koncila, i tekst o otvaranju se pokavljuje u GK-a.

2019.

- 14. siječnja - otvaranje Tanjine retrospektivne izložbe Šutnja u galeriji Vladimir Filakovac.
- Majku Maju i Bogdana u kući na Šalati posjećuju fra Pavlović, potom pater Dragan Majić i fra Janjić. Svi zajedno posjećuju Tanjinu retrospektivu u Dubravi
- 19. veljače – pater Majić i Bogdan opet dolaze iz Osijeka i Zagreba, te s fra Vjenceslavom odlaze javnom bilježniku u središte Nove Gradiške da potpišu i ovjere Ugovor ili Regulativu o Donaciji ZOM-DAK-a. Bogdan poklanja za ZOM Čularoviu Pietà, a iz Osijeka svoju sliku donosi Marko Živković.
- 16. ožujka, subota, Bogdan dovodi u Cernički samostan/galeriju prvi puta majku Maju. To je opet veliki dan, opisan u monografiji. S njima stižu Tea i Denis Ištvanović i fotoparatima stvaraju slike za monografiju. Poslije svi zajedno posjećuju s gvardijanom Janjićem kapelu Svetog Linarta s osam zasađenih lipa.
- na Dan općine Cernik i dan Domovinske zahvalnosti 30. svibnja u Franjevačkom samostanu (Aula Biblijskog muzeja) Stanko Špoljarić, Bogdan, pater Dragan Majić i Svebor Vidmar predstavljaju monografiju ZOM-DAK...
- Poslije izlaska dvobroja ZP-a 85-86 u srpnju, Bogdan piše prozu *Tanjin život* za monografiju koju tijekom ljeta treba napisati Stanko Špoljarić. Tomislav Burec prelama *Tanjin život* s mnoštvom sakupljenih fotografija.

- Počevši u srpnju, pa do 18. kolovoza, blagdana Jelene Križarice (u 25 dana) Bogdan dovršava roman *Vrhovi cedrova libanonskih* posvećen Tanji.
- Početkom rujna Zdravko Čuljak *prelama Vrhove cedrova libanonskih* koji su spremni za digitalni tisak. Prelomljen je *Odjel za rak*, dramatizacija Solženjicina.
- Nakon povratka s odmora gvardijan Fra Janjić je obavjestio Bogdana o početku Jubilejske godine u Cerniku, 500 godina Franjevacu u Cerniku – za što Bogdan predlaže izložbu grafika i grafičke zbirke Duškove, pod nazivom *Čežnja za Svjetlom* i s prezentacijom knjige Duškovih likovnih kritika i članaka u Zrenjaninskim novinama '66. i iz Večernjih novosti '71.
- Bogdan odlazi opet autom u Cernik 17. rujna donoseći čitavu izložbu, koju pomaže postaviti Ivan Jelanić. Knjiga Duškovih likovnih kritika izlazi digitalno 27. rujna, a prezentacija nakon izložbe je 4. listopada. Članke i kritike će čitati glumac Vinko Kraljević.
- Cernički Jubilej će trajati od 4. listopada 2019. do 4. listopada 2020., a tiče se i devet godina od postavljanja Križnog puta iznad Samostana. Bogdan koristi tu ideju, budući mu je Cernik postao „drugi dom“ – da zacrta i plan svoje Umjetničke obitelji u tom periodu 2019./2020. kada se trebaju dovršiti svi obiteljski planovi...U tom kontekstu je i prijelaz na digitalni tisak, bez uzaludnog trošenja novca.
- 4. listopada je u Cerničkom samostanu otvorena izložba Sve Pet u koju je uključena i izložba Duškove grafike i njegova Grafička zbirka. S glumcem Vinkom Kraljevićem je predstavljena Duškova brošura *Likovne kritike i članci u Zrenjaninskim novinama '63. i Večernjim novostima '71.*

Bogdan s Tomislavom Burecom dovršava veliku monografiju TANJA. Zajedno s Zdravkom Čuljkom se sporazumijeva da mogu zakazati prezentaciju troknjižja u spomen Tanji 3. veljače 2020.: uz monografiju i roman *Vrhovi cedrova...* i *Veronikin rubac* (u kojem je paralela Tanja-Camille Claudel)

2020.

3. veljače prezentacija *Poziv na Gozbu janjeta* – Homagge à Tanja: sudjeluju fra Stanko Pavlović, Zijad Gračić, Stanko Špoljarić i Tomislav Držić.

U siječanjskom ZP-u izlazi tridesetak stranica *Vrhova cedrova...* u prijevodu na španjolski.